

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ.

clēsa sibi commissa reservatis. & omnibus debitis A clesis Ecclesia persolutis, quidquid mobile resi- dūa fuerit intiuī Ecclesia acquisitum, sive in pe- tūia, sive in rebus comitibilibus, sive animali- bus, liceat Christi pauperibus ante sui obitum dare possit.

Toletanum Concilium anno MCCCXXIV. Canone v. Statuit ut Nullus Clericorum bona intiuī Eccle- sia acquista, filii vel filiabus suis det, vel conser- rat inter vivos, vel in testamento, contra Canonum instiuta, dimittat. Præcipitque omnibus Episcopis in virtute sancte obedientie, quod Jura super hoc edita diligenter obseruent.

An & quomo-
do Iur. sum-
mendi testa-
menti Episco-
pis compre-
hendit.

III. Seculo cadente XIV. Carolus VI. Rex Chris- tianissimus Jus faciendo testamenti Gallicanis Episcopis competere, & ipsorum hæredes ad reparations ædium Episcopaliū teneri declaravit, prohibuitque ne Romani Pontificis Ministri in spoliis morientium Episcoporum manus injicerent. Lices, inquit, de jure, usu, & consuetudine, & com- muni obseruantia notorie observatis, Episcopis Regni nostri testari liceat, & in suis testamentis executores ordinare, qui executores, aut saltem ipso- rum Episcoporum heredes, ad faciendum reparations adficiorum Episcopaliū per Judices & Offi- ciarios nostras compellantur, & compelli conseruerint... Attamen nunc cum Episcopum in Regno no- stro ab hac luce migrare contingit, Collectores & Subcollectores Summi Pontificis in Provinciis qui- bus subsunt hujusmodi Episcopi, ipsius Summi Pon- ficii autoritate, bona mobilia & immobilia ex de- cesso talium Episcoporum relata; etiam illa que per suam industriam quaesierunt, quæ amplius ipso- rum Episcoporum non sunt, neque censentur, sed ad suos heredes, aut eorum executores spectant, capiant: & nihil de his in reparations seu refectione adficiorum & aliorum hereditagiorum diolorum locorum Episcopaliū eo casu converentes; nulla etiam solutione aut satisfatione diolorum Episcoporum creditoribus falla: prædicta bona hereditibus D Episcoporum totaliter amovendo, ac ipsos contra ius & consuetudinem exheredando, in fariis nostri Re- galiaque post obitum diolorum Episcoporum nobis in eisdem Ecclesiis competentiis, ac totius Reipublica prejudicium non modicum & gravamen. Datum est hoc Edictum die 6. Octobris anno MCCCCXXXV. Exrat inter Probationes Libertatum Ecclesiæ Galli- canæ; Cap. XXII. Num. vii.

Decimina-
feedata;

IV. Decimas infœdatis ex Ecclesiâ concessione Laici possidebant, ut docet Innocentius III. C. Tua, De Decimis, lib. iii. Decretalium. Nec occa- sione decimationis antique (inquit) licet in feu- dum decime sint concessæ, sunt decima novilium usurpanda: cum in talibus non sit extendenda li- cencia, sed potius restringenda. Et Cap. Cum Apo- stolica: De his que sunt a Prelatis sine consensu Capituli, (in eodem libro.) In Lateranensi Con- cilio est inhibitus (inquit) ne qualibet religiosa persona Ecclesiæ & Decimas de manibus laico- rum, sine consensu Episcoporum recipiat. Per quod indirecte datur intelligi, quod sufficit consensus Epis- copi, ut licitum Ecclesiæ sit Decimas de manibus recipere laicorum. Hoc autem de illis decimis in- telligimus, quæ laici in feudum perpetuo sunt con- cesse. Idem Pontifex Epistola ix. lib. xvi. Suel- sonenii Capitulo indulxit ut Decimas infœdatis a laicis redinueret; ea lego ut laici ad con- sueta servitia, quæ ratione decimarum hujusmodi Ecclesiæ debebant, tenerentur, postquam illarum pretium perceperint. Nos volentes super hoc Ec- clesiæ, quibus hujusmodi debetur decima, provi- dere, preferri eas volumus in redemptione talium decimarum. Quod si nolint, vel forte non possint, redimendi eas ad opus illarum Ecclesiæ vobis

A concedimus facultatem: proviso nihilominus ut con- sueta servitia, ad qua laici pro decimis illis Eccle- sia tenebantur, etiam post contractum talis vendi- tionis impendant, cum ad eos pretium perveniat ea- rumdem: nisi forte tam modico pretio velint esse contenti, quod ob hoc Ecclesiæ ab exactione ser- torum illorum, tanquam pro redemptione majoris incommodi, valeant absinere. Data est xii. Kalendas Aprilis, Pontificatus anno xvi. Id confirmat Ale- xander IV. Cap. Statuo, De Decimis, in Sexto. Quamvis forte (inquit) à Religiis exemplis, & aliis, sicut infœdationes de decimis detentis à Laicis, & idem laici quod illas ab ipsis Religiis in feu- dum teneant, recognoscant: non tamen licet Religiis eisdem post taliter infœdationem, vel recon- gnitionem sic de facto præsumptam, hujusmodi de- cimas de manibus laicorum ipsorum acquirere, vel recipere, abique Diœcœanorum Episcoporum assentis. Illas autem decimas intelligimus posse taliter à Religiis de manibus laicorum recipi vel acquiri, que ante Lateranense Concilium ipsis laicis in feudum perpetuo fuere concessæ.

B Id denum confirmat S. Thomas Secunda Se- cunda Quæst. LXXXVII. Art. iii. in Responsione ad tertiam Objectionem. Sicut (inquit) res no- mine decima accepit, potest Ecclesia alieni laico tradere: ita etiam potest cis concedere ut dandas decimas ipsi accepit, iure accipendi Ministris Ecclesiæ reservato: sive pro necessitate Ecclesiæ, sicut quibusdam Militibus decima debentur in feu- dum per Ecclesiæ concessa: sive etiam ad subven- tionem pauperum, sicut quibusdam Religiis laicis, vel non habentibus curam animarum, aliqua deci- ma sunt concessæ per modum elemozyna.

SCHOLION.

In hoc Article, pag. 209. Edit. primæ, Religiis Cen- forces hanc propositionem notant: Rex Galia prohibet ne Romani Pontificis Ministri spolia morientium Episcoporum occupent.

R. Carolus Sextum Regem Christianissimum id pro- hibuisse, probat ejus Edictum, cuius verba decipit. Historia res est.

ARTICULUS VII.

De Immunitatibus, & Oneribus
Ecclesiæ.

I. Clericos exactiōibus, procuratiōibus, ve- C ligaliis, pedagiis, subdi passa non est Ecclesia XIII. & XIV. Seculo, etiam ratione patri- monii & hereditatis, nisi uxorati essent, vel mer- caturam exercerent: & Censuris Ecclesiasticis eorum immunitatem defendit. Qua de re legendi Canon XLVI. Concilii Lateranensis IV. Concilii Avenionensis anno MCCCIX. Canon VII. Concilii Narbonensis anno MCCCXXVII. Canon XI. Concilii Tolosani anno MCCCXXIX. Canon XX. & XXI. quo tam statutum est ut Si per successionem hereditati- riæ aliquæ professa fœdalis, seu etiam censualis, ad eorum manus devenerit, pensiones & onera ip- sis in posterum adnexa solvere teneantur. Concilii Biterrensis anno MCCCXLVI. Canon XXVIII. Concilii Nannetenii anno MCLXIV. Canon VII. Coloniensis anno MCLXV. Canon VIII. Budensis anno MCLXIX. Canon L: x. & LX. Compendientius MCCCIV. Canon II. Nugariensis MCCCXV. Canon II. Avenionensis anno MCCCXXV. Canon XXXII. Andegavensis anno MCCCCLXV. Canonos XXXII. XXIV. & XXV. Vaurenensis anno MCCCCLXVIII. Canonos XVI. XVII. & XCIX. Na bonensis anno M. CCCXXXIV. Canon XXV. Quibus Clericis & Religiis

Viris

Clericorum
immunitas &
veligallias
& pedagiis.